

РЕШЕНИЕ

№ 6371

гр. София, 21.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7570** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на А. С. В. срещу решение от 13.06.2013г. постановено по н.а.х.д. № 18732 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 116-ти състав, в частта му, с която СРС, 116-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 20885/26.04.2012г. издадено от началник на АНД, отдел Пътна полиция, СДВР, с което на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на А. С. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лв.

Наведеното касационно основание е за постановяване на решението при допуснато нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Касаторът твърди, че НП в обжалваната му част е незаконосъобразно, тъй като е налице несъответствие между акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и НП относно правната квалификация и изложената фактическа обстановка. Поради това неправилно съдът е приел, че обстоятелствата посочени в АУАН са безспорно доказани. Моли, съдът са отмени НП в обжалваната му част. В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се явява, не се представлява. Чрез упълномощения си процесуален представител поддържа касационната жалба и по съображения изложени

в писмена защита.

Ответникът – редовно призван, не се явява и не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна. Решението на СРС е правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение и доводите на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка въз основа на събраните по делото доказателства. Приел е, че на 16.04.2012г. около 14:20 часа в [населено място] С. В. управлявал лек автомобил марка „Фолксваген”, модел „Г.” с ДК [рег.номер на МПС], собственост на Б. Г. В.. Той се движел по [улица] с посока на движение от [улица] и в района до [жилищен адрес] бил спрял за проверка от служители на 07 РПУ СДВР. При извършената проверка на документите на водача било установено, че същият управлявал МПС без СУМПС, както и че автомобилът не е бил представен в срок за годишен технически преглед. При извършената проверка било установено, че СУМПС било отнето на В., поради отнемане на всички контролни точки. Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, същите отговарят на изискванията на чл. 36-46 ЗАНН и чл. 52-58 ЗАНН. По отношение на нарушението по чл. 150а, ал. 1 ЗДвП съдът е приел, че жалбоподателят, настоящ касатор, е осъществил от обективна и субективна страна, вмененото му нарушение. Обсъдени са доводите на В. относно правната квалификация на нарушението. Доколкото по отношение на нарушението по чл. 147, ал. 1 ЗДвП, НП не е обжалвано, решението в тази му част е влязло в сила и съдът не следва да го обсъжда.

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че съдебното решение в обжалваната му част е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено. Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка на база събраните по делото доказателства. При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал до верни правни изводи, които се споделят от настоящата касационна инстанция. Съдът е проявил необходимата процесуална активност и е събрал доказателства за установяване на обективната истина. Предвид това съдът не споделя доводите на касатора, че приетото от административния орган, съответно от съда, не съответства на обективната действителност. Не се споделят и доводите, че актосъставителят нямал спомен от случилото се, поради което му бил предявен АУАН. По делото е разпитан актосъставителят, като на същия на основание чл. 284 е предявен съставеният АУАН, което не е нарушение на процесуалните правила. След предявяване на същия свидетелят е потвърдил отразеното в него, показанията му са ясни и непротиворечиви,

което е противно на твърдението в касационната жалба, че актосъставителят нямал спомен относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението. По искане на процесуалния представител на В. е изискана справка от СДВР дали към датата на съставяне на АУАН А. С. В. е притежавал валидно СУМПС. Видно от представеното писмо рег. № Я66034 от 05.12.12г., СУМПС е отнето на В. на 10.01.2011г. и към датата на издаване на АУАН (16.04.2012г) същият не е притежавал СУМПС. Документът е приет в като доказателство по делото и не е оспорен от касатора. В тази връзка съдът намира доводите изложени в писмената защита, че съдът не бил събрал доказателства за отнетото свидетелство и индивидуалният административен акта, с които е направено това за неоснователни, тъй като този въпрос е неотносим към наложеното административно наказание. Разпитани са и свидетели очевидци на нарушението, от чиито показания са безпротиворечиви и последователни и потвърждават факта, че лицето е управлявало МПС без СУМПС. Жалбоподателят, настоящ касатор, не е ангажирал никакви доказателства във връзка с изложените от него твърдения. Противно на твърденията на касатора, в хода на съдебното производство от събраните по делото доказателства се потвърждава изложеното в АУАН и в НП. Не се споделят доводите за неправилна правна квалификация, за несъответствие между АУАН и НП относно правната квалификация, тъй като тези твърдения не се подкрепят от доказателствата към делото. В АУАН е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 150а от ЗДвП, като същата разпоредба е посочена като нарушена и в НП. Действително, в НП е посочено като правно основание разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, която към датата на издаване на НП е променена, като с изменението от Държавен вестник бр. 10 от 2011г., предишната ал. 4 е изместена като ал. 12. Този порок на НП съдът намира, за несъществен, доколкото това е разпоредбата определяща от кого се издават НП, а от представените по делото доказателства (Заповед № Из – 1687/02.07.2010г.) се установява, че НП е издадено от компетентен орган. Правото на защита на лицето не е накърнено, същият е разбрал за извършване на кое нарушение е ангажирана отговорността му.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.06.2013г. постановено по н.а.х.д. № 18732 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, в частта му с която е потвърдено наказателно постановление № 20885/26.04.2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: